

skabte særdeles beklagelige Situation, foraarsaget af Forhold, hvis Rod er udenfor Danmarks Grænser, maatte Regeringen tage sit Standpunkt i Gaar, og i Aftes sent er Lovforslaget, som jeg her fremsætter for det høje Folketing efter forudgaaende Forhandlinger dels med Nationalbankens Ledelse, dels med Repræsentanter for Rigsdagspartierne, endeligt udformet.»

Ministeren gennemgik derefter Lovforslagets Bestemmelser og udtalte, at der imellem Regeringen og Nationalbanken var Enighed om den i Loven omtalte Overenskomst, og at Banken havde ønsket at faa de gældende Gulddækningsregler ændret, hvilket Ønske Ministeriet agtede at imødekomme paa visse Betingelser, ligesom at der herom vilde blive forhandlet med det i Loven omhandlede Rigsdagsudvalg.

Under Forhandlingen ved 1. Behandling i Folketinget rejstes Spørgsmaal om Betydningen af den i Loven indeholdte Bestemmelse, at Banken skal forpligte sig til »at handle i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær« med Hensyn til Bankens Valutahandel. Paa Foranledning af Venstres Ordfører, Madsen-Mygdal, bekræftede Ministeren, at der ikke ved Bestemmelsen »er tilsigtet at centralisere Valutahandelen eller foretage Restriktioner, der har Karakter af noget saadant. Skal der f. Eks. oprettes en Valutacentral eller foretages egentlig Importregulering gennem Valutarestriktioner, maa Rigsdagen vedtage Lov derom.« Om den samme Bestemmelse udtalte de Konservatives Ordfører, Christmas Møller, at han gik ud fra, at Udtrykket »i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær« er »i Virkeligheden kun et Udtryk for — hvad vi særdeles vel forstaar —, at der maa handles efter Forhandling med den kongelige Bankkommissær, men at man ikke ved denne Bestemmelse hverken paa den ene eller paa den anden Maade overfor Dispositioner paa dette Omraade vil give den kongelige Bankkommissær en vidtrækkende Myndighed.« — — Heroverfor udtalte Ministeren, at de nævnte Ord »kan naturligvis paa den ene Side ikke betyde, at den kongelige Bankkommissær giver Direktiver uden Forhandling med Nationalbankens Ledelse, men det kan paa den anden Side heller ikke betyde, at det er nok at *forhandle* med Nationalbankens Ledelse og saa lade Nationalbanken handle, som den vil, hvis den ikke skøtter om at rette sig efter det, som er den kongelige Bankkommissærs Ønske.«

Loven vedtoges enstemmigt i begge Ting.